

TERRASSA
COMISSARIAT/
2021

A cura de
Federica Matelli

ESPAIDOS
SALA MUNGUILL

NO T'É DATA. CIUTAT. EL FUTUR

ENRIC MAURÍ

ANTONIO R. MONTESINOS

MONICA RIKIĆ

ANAISA FRANCO

10.04 – 17.10.2021

Ciutat. El Futur no te data de Federica Matelli és el projecte seleccionat pel Terrassa Comissariat 21. Aquest projecte curatorial amb la participació d'Antonio R. Montesinos, Anaisa Franco, Monica Rickić i Enric Maurí, pren forma en la programació de l'EspaiDos d'abril a octubre de 2021. L'objectiu d'aquest cicle és donar a conèixer i dinamitzar la tasca dels curadors i curadores emergents residents a Catalunya. El Servei de Cultura de l'Ajuntament de Terrassa mitjançant Terrassa Arts Visuals va posar en marxa aquesta iniciativa l'any 2009 amb l'objectiu de promoure i estimular la tasca del comissariat artístic i obrir l'EspaiDos de la Sala Muncunill a nous formats i relats de l'àmbit de les pràctiques artístiques contemporànies.

Ciudad. El Futuro no tiene fecha de Federica Matelli es el proyecto seleccionado para Terrassa Comissariat 21. Este proyecto curatorial cuenta con la participación de Antonio R. Montesinos, Anaisa Franco, Monica Rickić y Enric Maurí, y tomará forma en la programación del EspaiDos de abril a octubre de 2021. El objetivo de este ciclo es dar a conocer y dinamizar la labor de curadores i curadoras emergentes residentes en Catalunya. El Servei de Cultura de l'Ajuntament de Terrassa a través de Terrassa Arts Visuals puso en marcha esta iniciativa el año 2009 con el objetivo de promover y estimular el trabajo del comisariado artístico y abrir el EspaiDos de la Sala Muncunill a nuevos formatos y relatos del ámbito de las prácticas artísticas contemporáneas.

Ciudad. El futuro no tiene fecha.

En su obra *Passagenwerk*, Walter Benjamin nos advirtió que en el mundo capitalista los bienes de consumo también están conectados a otro tipo de fantasmagoría: la idea de progreso. Así, según su visión, la idea de futuro va de la mano de la ciudad moderna y de la sociedad de consumo que la habita. Si la palabra “utopía”, tal como la acuñó Tomás Moro, se define originalmente como la “ciudad ideal que aún no se ha producido”, entonces el papel de los objetos de consumo se hace evidente en la conformación del sentido utópico de la sociedad de consumo contemporánea y futura, que tiene su principal escenario en la ciudad moderna. Más allá del fin de las ideologías y de los grandes relatos históricos (Jean-François Lyotard), en la sociedad actual el espacio de la utopía de progreso está ocupado –o, mejor dicho, vampirizado– por el mercado: lamentablemente el mercado es, en estos momentos, la única tecnología del futuro (Elie Ayache). A pesar de todos los intentos de resistencia, en la sociedad capitalista el consumo sigue siendo el centro de la vida cotidiana. Por consiguiente, surge una pregunta: ¿cómo sería la vida cotidiana en una futura sociedad poscapitalista? En la actualidad nuevas teorías políticas aceleracionistas (Nick Srnicek, Alex Williams y Nick Land) se desarrollan más allá de la “trincheras” de la izquierda posmoderna centrada en la crítica del presente y en la reinterpretación del pasado y que mira actualmente al futuro solo de una forma retrospectiva. Los teóricos aceleracionistas proponen que especulemos sobre los posibles resultados de una aceleración, y una apropiación alternativa, de las plataformas materiales del capital (o del colapso del capitalismo), y del mercado/consumo como parte las mismas. Por otro lado, como afirma Rosi Braidotti, la ciencia ficción utópica o distópica nos permite pensar la cultura popular de una manera diferente, de modo que la ciencia ficción se presenta como un espacio para la especulación y la imaginación también sobre el paisaje, el espacio público, la vida social o la economía del futuro. ¿Cuáles son las posibilidades para nuestra vida cotidiana en doscientos años? ¿Qué objetos constituirán nuestro paisaje cotidiano? Partiendo de la noción de ciencia ficción de Rosi Braidotti y de las teorías aceleracionistas, el presente proyecto propone una introducción especulativa, interdisciplinaria, colaborativa y obviamente visual a la futura vida cotidiana en la ciudad.

Ciutat. El futur no té data.

A la seva obra *Passagenwerk*, Walter Benjamin ens avisava que al món capitalista els béns de consum també estan connectats amb un altre tipus de fantasmagoria: la idea de progrés. Així doncs, segons aquest punt de vista, la idea de futur va de bracet de la ciutat moderna i de la societat de consum que hi viu. Si la paraula “utopia”, tal com la va encunyar Thomas More, es defineix originalment com la “ciutat ideal que encara no s’ha esdevingut”, aleshores el paper dels objectes de consum es fa palès en la formació del sentit utòpic de la societat de consum contemporània i futura, que té el seu escenari principal a la ciutat moderna. Més enllà de la fi de les ideologies i dels grans relats històrics (Jean-François Lyotard), a la societat actual l’espai de la utopia de progrés està ocupat –o, més ben dit, vampiritzat– pel mercat: dissortadament el mercat és, ara per ara, l’única tecnologia del futur (Elie Ayache). Malgrat tots els intents de resistència, a la societat capitalista el consum continua sent el centre de la vida quotidiana. Per tant, sorgeix una pregunta: com seria la vida quotidiana en una futura societat postcapitalista? Avui dia es desenvolupen noves teories polítiques acceleracionistes (Nick Srnicek, Alex Williams i Nick Land) més enllà de la “trinxera” de l’esquerra posmoderna centrada en la crítica del present i en la reinterpretació del passat i que actualment mira cap al futur només d’una manera retrospectiva. Els teòrics acceleracionistes proposen que especulem sobre els possibles resultats d’una acceleració, i una apropiació alternativa, de les plataformes materials del capital (o del col·lapse del capitalisme), i del mercat/consum com una part d’aquestes. D’altra banda, com afirma Rosi Braidotti, la ciència-ficció utòpica o distòpica ens permet pensar la cultura popular d’una manera diferent, és a dir, amb la ciència-ficció presentant-se com un espai per a l’especulació i la imaginació també sobre el paisatge, l’espai públic, la vida social o l’economia del futur. Quines possibilitats té la nostra vida quotidiana d’aquí a dos-cents anys? Quins objectes formaran part del nostre paisatge quotidià? Partint de la noció de ciència-ficció de Rosi Braidotti i de les teories acceleracionistes, aquest projecte proposa una introducció especulativa, interdisciplinària, col·laborativa i, òbviament, visual a la vida quotidiana futura a la ciutat.

10.04 – 09.05.2021

Antonio R. Montesinos

So Far (Away)

Aquesta peça pretén continuar les línies de recerca i els eixos temàtics tractats anteriorment a la sèrie *Inopias*, projecte basat en la representació de ciutats fictícies realitzades amb materials pobres i recuperats, així com en la utilització de la maqueta i el paisatge com a eines de projecció, tant social i urbanística com a narrativa. *So far (away)* és un nou exercici d'especulació. Es proposa escenificar un futur assentament humà allunyant-se de l'imaginari de la ciència-ficció *mainstream* –basada en el progrés tecnològic, en lògiques capitalistes i extractivistes– i incorporant noves vies d'actuació basades en la cura, la reparació de l'ecosistema, la relació simètrica amb el que és no-humà i la no separació entre els conceptes natural i artificial.

Esta pieza pretende seguir con las líneas de investigación y ejes temáticos anteriormente tratados en la serie *Inopias*, proyecto basado en la representación de ciudades ficticias realizadas con materiales pobres y recuperados, así como en la utilización de la maqueta y el paisaje como herramientas de proyección, tanto social y urbanística como narrativa. *So far (away)* es un nuevo ejercicio de especulación. Se propone escenificar un futuro asentamiento humano alejándose del imaginario de la ciencia ficción *mainstream* –basada en el progreso tecnológico, en lógicas capitalistas y extractivistas– e incorporando nuevas vías de actuación basadas en el cuidado, la reparación del ecosistema, la relación simétrica con lo no-humano y la no separación entre los conceptos natural y artificial.

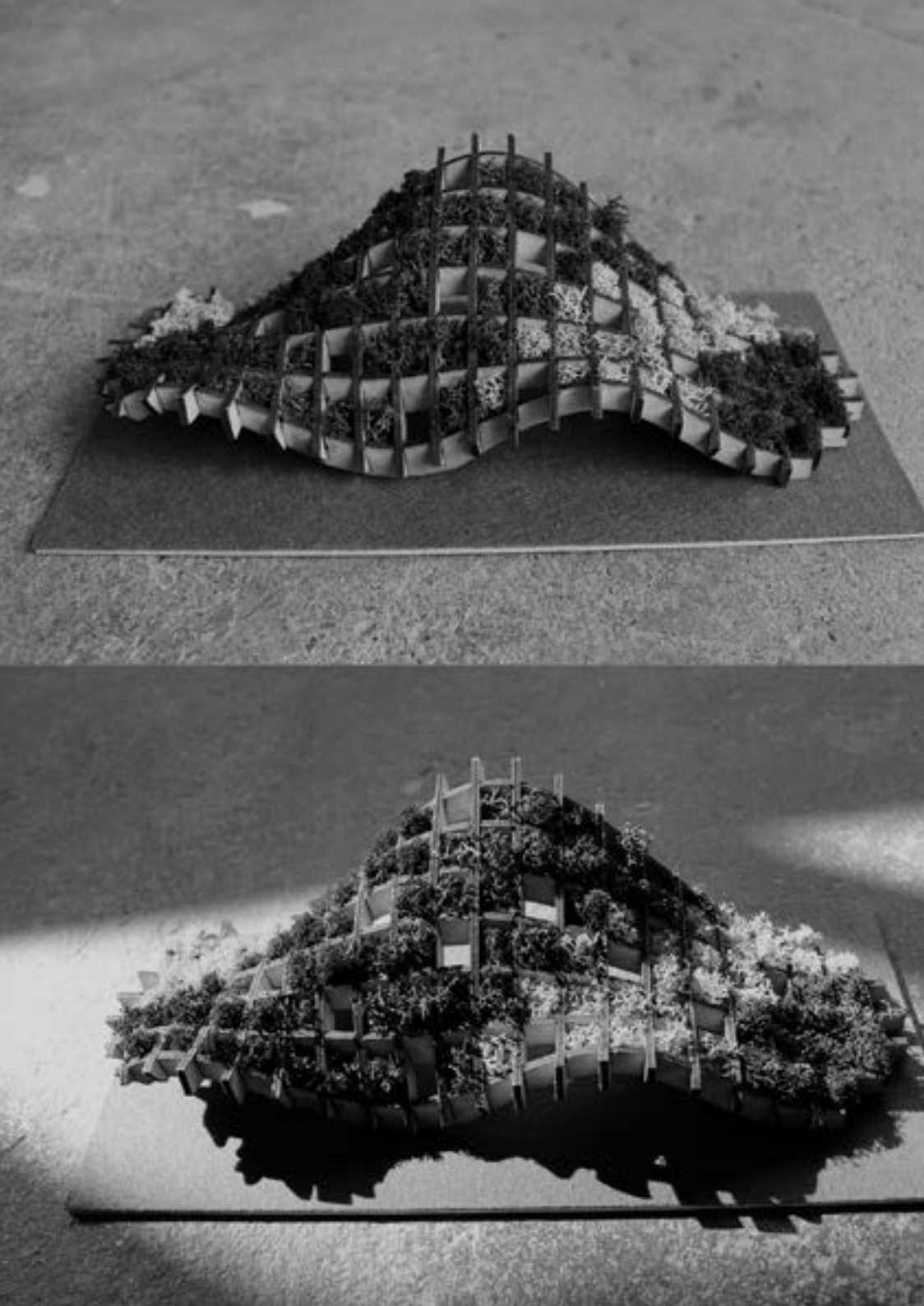
22.05 – 20.06.2021

Anaisa Franco

Green Wave

Green wave és una escultura d'art públic formada per una estructura ondulada recoberta de plantes i una teulada solar sensible que s'il·lumina durant la nit. Els usuaris poden caminar per damunt l'escultura i descansar-hi a sota. L'objectiu de *Green wave* és crear una obra d'art que eviti el canvi climàtic, recicli les ampolles de plàstic i il·lumini la seva pròpia forma utilitzant energia verda de les cèl·lules solars que du incrustades. El projecte involucra l'audiència en crear un espai comú compartit on la ciutadania pot caminar, jugar, descansar, educar els infants i collir plantes, herbes o menjar. Pot acollir diversos tipus de plantes, com ara romaní, anet, lavanda, coriandre, menta, alfàbrega o flors. Està pensat com un punt de trobada públic, un espai educatiu compartit que involucra els veïns en el desenvolupament de la "granja" i els convida a gaudir i a compartir els fruits de la collita.

Green wave es una escultura de arte público formada por una estructura ondulada recubierta de plantas y una cubierta solar sensible que se ilumina durante la noche. Los usuarios pueden caminar encima de la escultura y descansar debajo de ella. El objetivo de *Green wave* es crear una obra de arte que evite el cambio climático, recicle las botellas de plástico e ilumine su propia forma utilizando energía verde de las células solares que lleva incrustadas. El proyecto involucra a la audiencia al crear un espacio común compartido donde la ciudadanía puede caminar, jugar, descansar, educar a los niños y recolectar plantas, hierbas o comida. Puede albergar varios tipos de plantas, como romero, eneldo, lavanda, cilantro, menta, albahaca o flores. Está concebido como punto de encuentro público, un espacio educativo compartido que involucra al vecindario en el desarrollo de la "granja" y le invita a disfrutar de los frutos de la cosecha y compartirlos.

03.07 – 31.07.2021

Monica Rikić

Mare de Robots

Mare de robots és una instal·lació interactiva on s'entrecreuen joc, robòtica i sociologia. Té com a objectiu visualitzar i analitzar des de l'art els efectes i resultats d'una futura societat híbrida entre humans i entitats artificials. Utilitza la simulació social inspirada en el joc com a metodologia de recerca de societats especulatives híbrides. El sistema simula la generació i evolució autònoma de la societat. El públic té la possibilitat de participar activament al món mitjançant interaccions amb tauletes, una per robot, i influir en el comportament i l'evolució de la societat. Són un registre vital de cada robot, en el qual es pot veure la seva informació, l'evolució i els desitjos que volen aconseguir per ser feliços. Hi ha desitjos que poden assolir per ells mateixos i per a d'altres necessiten interacció humana. Cada acció tindrà una conseqüència social que cal tenir en compte.

Mare de robots es una instalación interactiva donde se entrecruzan juego, robótica y sociología. Su objetivo es visualizar y analizar desde el arte los efectos y resultados de una futura sociedad híbrida entre humanos y entes artificiales. Utiliza la simulación social inspirada en el juego como metodología de investigación de sociedades especulativas híbridas. El sistema simula la generación y evolución autónoma de la sociedad. El público tiene la posibilidad de participar de forma activa en el mundo a través de interacciones con *tablets*, una por robot, e influir en el comportamiento y la evolución de la sociedad. Son un registro vital de cada robot, donde puede verse su información, evolución y deseos que quieren alcanzar para ser felices. Hay deseos que pueden lograr por ellos mismos y otros que precisan de la interacción humana. Cada acción tendrá una consecuencia social a tener en cuenta.

10.09 – 17.10.2021

Enric Maurí

La Gran Festa

La gran festa té com a punt de partida la situació socioeconòmica actual i com ens estan afectant i ens afectaran les conseqüències de la crisi. Hi ha actuacions financeres i operacions econòmiques que en molts casos s'ha pogut demostrar que eren d'una especulació extrema, accions de gran risc que han posat entre les cordes l'economia mundial i que afecten directament especialment la classe mitjana. En el seu conjunt, la instal·lació planteja un ambient de ressaca: simula el dia després d'un espai on es celebrà una gran festa, tot prenent així provocar una sensació de mareig i confusió. No es busca interpretar o reflexionar sobre com la crisi afecta l'economia mundial, sinó com les conseqüències d'aquesta crisi i la inflexió en el sistema econòmic i de vida a Occident han començat a canviar les nostres realitats particulars. Amb el desprestigi d'aquest sistema, alguns opten per organitzar-se amb la màxima independència possible...

La gran fiesta tiene como punto de partida la situación socioeconómica de la actualidad y cómo las consecuencias de la crisis nos están afectando y nos van a afectar en el futuro. Se llevan a cabo acciones financieras y operaciones económicas que en muchos casos ha podido demostrarse que eran de una extrema especulación, acciones de gran riesgo que han puesto entre las cuerdas a la economía mundial y que afectan de forma directa especialmente la clase media. En su conjunto, la instalación plantea un ambiente de resaca: simula el día después de un espacio donde tuvo lugar una gran fiesta, pretendiendo así provocar una sensación de mareo y confusión. No se persigue interpretar o reflexionar sobre cómo la crisis afecta a la economía mundial, sino cómo las consecuencias de dicha crisis y la inflexión en el sistema económico y de vida en Occidente han empezado a cambiar nuestras realidades particulares. Con el desprestigio de este sistema, hay quien opta por organizarse con la mayor independencia posible...

No- Conferències

Les quatre exposicions també inclouran sengles *no-conferències*, que versaran sobre cada tema específic i en què participaran els artistes respectius, acompanyats per teòrics de la ciutat de Terrassa.

Una *no-conferència* és un esdeveniment educatiu horitzontal i participatiu. El terme "no-conferència" s'aplica a una àmplia gamma de reunions que miren d'evitar els aspectes jeràrquics d'una conferència convencional, tot convidant els participants a contribuir i col·laborar activament per donar forma a l'esdeveniment.

Las cuatro exposiciones contemplarán asimismo sendas *no-conferencias*, que versarán sobre cada tema específico y contarán con la participación de los artistas respectivos, acompañados por teóricos de la ciudad de Terrassa.

Una *no-conferencia* es un evento educativo horizontal y participativo. El término "no-conferencia" se aplica a una amplia gama de reuniones que tratan de evitar los aspectos jerárquicos de una conferencia convencional, invitando a los participantes a contribuir y colaborar activamente para dar forma al evento.

10 d'abril
**Ecologia: la ciutat postnatural
i la cartografia especulativa**

22 de maig
**Espai públic:
el metabolisme urbà**

3 de juliol
**Societat:
cap a una ciutat híbrida
d'humans i no-humans**

18 de setembre
**Economia: especulació i crisi
en l'economia neoliberal**

Totes les sessions comencen
a les 17.30 h.

10 de abril
**Ecología: la ciudad posnatural
y la cartografía especulativa**

22 de mayo
**Espacio público:
el metabolismo urbano**

3 de julio
**Sociedad: hacia una ciudad
híbrida de humanos
y no-humanos**

18 de septiembre
**Economía: especulación y crisis
en la economía neoliberal**

Todas las sesiones empiezan
a las 17.30 h.

Federica Matelli es investigadora, professora i agent cultural, ha publicat en diversos mitjans, imparteix conferències en seminaris i congressos de diverses institucions i universitats i fa recerques per a organismes públics i privats dedicats a l'art. Ha col·laborat amb institucions de prestigi, entre les quals ZKM | Centre per a l'Art i la Tecnologia dels Mitjans (Alemanya) i ha treballat com a comissària independent en festivals i mostres de caràcter internacional. És doctora en teoria i història de l'art contemporani per la Universitat de Barcelona. Des d'un enfocament interdisciplinari, la seva recerca se centra en l'estudi del concepte del que és quotidià en relació amb la societat contemporània i l'art, en què dedica una atenció especial al període comprès entre els anys 1980 i 2014, tot aportant la descripció i l'anàlisi d'un gir teòric produït a partir de la primera dècada del segle XXI que marca el pas del marc textual a l'especulatiu. Proposa l'estudi de la pràctica artística vinculada al fet quotidià en connexió amb altres disciplines, com la filosofia, la sociologia o els estudis culturals. Doctora associada del grup de recerca Art, Globalització i Interculturalitat (AGI) de la Universitat de Barcelona, des del 2018 col·labora amb l'editorial Materia Oscura (Segòvia).

Federica Matelli es investigadora, profesora y agente cultural, ha publicado en diferentes medios, imparte conferencias en seminarios y congresos de distintas instituciones y universidades y realiza investigaciones para organismos públicos y privados dedicados al arte. Ha colaborado con instituciones de prestigio, entre ellas ZKM | Centro para el Arte y la Tecnología de los Medios (Alemania) y ha trabajado como comisaria independiente en festivales y muestras de carácter internacional. Es doctora en teoría e historia del arte contemporáneo por la Universidad de Barcelona. Desde un enfoque interdisciplinar, su investigación se centra en el estudio del concepto de lo cotidiano en relación con la sociedad contemporánea y el arte, prestando especial atención al periodo comprendido entre 1980 y 2014, aportando la descripción y análisis de un giro teórico producido a partir de la primera década del siglo XXI que marca el paso del marco textual al especulativo. Propone el estudio de la práctica artística ligada a lo cotidiano en conexión con otras disciplinas, como la filosofía, la sociología o los estudios culturales. Doctora asociada del grupo de investigación Arte, Globalización e Interculturalidad (AGI) de la Universidad de Barcelona, desde el año 2018 colabora con la editorial Materia Oscura (Segovia).

federicamatelli.wixsite.com/federicamatelli

ESPAIDOS

SALA MUNICIPAL

Plaça Didó, 3
08221 Terrassa

De dimarts a divendres,
de 16 a 20h
Dissabtes, d'11 a 14
i de 16 a 20h
Diumenges, d'11 a 14h
Dilluns tancat

terrassa arts visuals
saramuncunill
www.terrassa.cat/artsvisuals

Organitza:

Amb el suport de:

Cultura
www.terrassa.cat

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Diputació
Barcelona